

LA FESTA DE L'AIGUA

Rosa Fabregat i Armengol (27.6.98)

*Festa de Sant Magí.
Rajolins d'aigua
en càntirs de vidre
i de terrissa.
Aigua fresca
de la font llunyana
que els cerverins
assedegats
sempre hem cercat
fora vila.*

*Lluny del bressol
de la infantesa
aquella aigua
cristal·lina
ens crida més enllà
del nostre horitzó
primerenc,
de carrers antics,
batec de campanes,
cases de pedra,
acabades amb horts
perfumats d'albercocs dolcíssims,
prèssecs, marialluïsa
i menta, vora la cisterna*

*antiga que recollia l'aigua
de pluja i, generosa, els regava.*

*Els cerverins de la diàspora
la durem sempre empeltada a l'ànima
l'aigua d'aquelles cisternes
que amarava les nostres arrels.
Duia fulles minúscules
que suraven com fràgils
vaixells verds,
i petits branquillons
que havien lliscat
per les canaleres.*

*Sempre serem forasters
en totes les altres contrades
que ens acullin.
Les nostres arrels despullades
les vam plantar dintre del cos
en terra de carn i de gleves.
A vegades adobada amb paraules.
Com avui, com ara.*

*Cerverins de la diàspora
que ens retrobem per sant Magí
regant, enyorats
de no sabem què,
el pòsic ressec
de la vida,
amb l'aigua miraculosa
que desvetlla i agrumolla
tots els records perduts,
enterrats, arrapats
a les arrels
més antigues
i les assaona.*

*Aigua que dona vida a vells
monyons d'arrels ancorades
a la carcassa d'un cos
que cap poble reconeix com a fill.
Com a filla.*

*Cerverí o cerverina
que sempre seran forans
a la terra dels altres.
Són ciutadans del món
lluny del caliu que han deixat
enllà dels anys,
a la vila i bressol
on hi dormen els esquelets
del avis. Les seves arrels,
que un dia deixaren
per anar a la recerca de l'aigua.
Seduïts, potser, pel reclam
de l'aventura i el neguit
del coneixement.*

*Festa de Sant Magí que
ens retorna l'escalf perdut
d'un indret enyorat
en els replecs de l'ànima.
Té l'aroma del boix, del timó
i de l'espígol, i de senzills
animals casolans, els ruquets,
que traginen portadores d'aigua,
i de cova del sant, molt avall,
a les entranyes de la vila.
I de placeta de sant Magí,
de bon matí,
i de ball a la plaça Major
quan la nit era tendra.
I també ho era la vida.*